

aarene. Det gale er, at det er denne Avance, man her, særlig fra konservativ Side, ved Toldforanstaltninger og paa anden Maade søger at bibeholde. Endnu lever formodentlig alle Administratorene af vore økonomiske Forhold, Direktørerne og de forskellige Funktionærer, paa den store Fod, som de vænnede sig til under Krigen, endnu foregaar vel sagtens ligesom under Krigen Udvanding af Aktier o. s. v. Lad os faa disse Forhold tilpasset til den nuværende økonomiske Situation, saa først kan der være Tale om, at Arbejderne skal gaa ned med deres Lønninger. saa først kan der være Mening i Talen om den nødstedte Industri.

Der er af Venstre, i hvert Fald af det ærede Medlem Hr. Kragh, talt om Valg. Det maa dog være en ren Misforstaaelse; mig bekendt har Historien intet Eksempel at opvise paa, at den, der skal henrettes, frivilligt kommer og lægger Hovedet paa Blokken. Venstres og de Konservatives Taktik er efter min Mening, saaledes som disse to Partier stiller sig i Øjeblikket, ganske gennemskuelig: Først gennem Landstingets Visnepolitik at forhindre alle Fremskridt paa saavel det socialpolitiske som det militære Omraade, for derefter at ville fortælle Befolkningen, at den Regering, der sidder, er evneløs. Det forekommer mig dog, at dette er at taksere den danske Befolkning lidt for lavt; for det er, som jeg sagde før, alt for gennemskueligt. Venstre har jo ikke andet paa sit Program, — v har da i hvert Fald ikke set andet —, end det, Partiet havde ved Valgene 1924, det samme, som jeg hørte første Gang, da jeg stillede mig til Valg til dette høje Ting nede i Sønderjylland, dette: Ned med Lønningerne, ned med de sociale Udgifter, spænd Livremmen ind. Naar man saa dertil følger de Konservatives Program: Fordyrelse gennem Toldbeskyttelse af Befolkningens almindelige Livsforhold — ja, saa har vi saamænd et prægtigt Program, men det haster absolut ikke med at komme ud til Befolkningen dermed, for den forkaster det alligevel. Dertil kommer saa ogsaa Spørgsmaalet: hvorledes skulde de to Partier forliges om at fordele Magtens Sødme. For at blive i det ærede Medlem Hr. Pürschels Billede med Manden, der ruskede Konen i Haaret, vilde det da blive et Syn for Guder, hvis de to Partier atter kom til Regeringsmagten, saa kunde man da være sikker paa hver Dag at se Hr. Fatter Pürschel ruske Fru Mutter Neergaard i Haartotterne, indtil Haaret røg af, som det ærede Medlem siger.

Det ærede Medlem Hr. Rode sagde i

Gaar, at man fra radikal Side ikke alene vilde støtte, men ogsaa styrke den nuværende Regering, og som en af de organiserede Arbejderes Tillidsmænd takker jeg det ærede Medlem for disse Udtalelser. Vi havde under Krigen en Regering, der besad social Forstaaelse, og som i Kraft af denne sociale Forstaaelse bevirkede, at saavel Arbejderbefolkningen som den øvrige Befolkning slap slideligt gennem de vanskelige Krigsaar, og at det danske Samfund — det maa man føje til — som Følge heraf undgik alle de Rystelser, andre Statssamfund var udsat for. Saa fik vi, og jeg siger det med Sorg, den Neergaardske Regering, ikke fordi det var en Venstreregering, men fordi den ganske havde forladt de gamle demokratiske Venstrestandpunkter, jeg stiftede Bekendtskab med i min Barndom; den havde ikke andet at sige til Arbejdere og Smaakaarsfolk end dette: Spænd Livremmen ind. Jeg siger her: Arbejderne brænder ikke af Begærlighed efter at se Venstreregimentet ved Styret igen, da maa det først have forbedret sig ganske betydeligt. Ved sidste Valg fik de to demokratiske Partier den Opgave at føre Samfundsviklingen frem ad demokratiske Baner, og denne Opgave maa de to Partier løse. Standses dette Arbejde ved Landstingets Modstand, kommer der en Regnskabet's Dag, og da skal det sikkert vise sig, at den danske Befolkning vil skabe fri Bane for disse demokratiske Krav ogsaa i det Landsting, vi har.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne og udsætte Mødet til i Aften Kl. 7.

Mødet udsat Kl. 4¹⁵.

Mødet genoptoges Kl. 7.

Samuelson: I den Regeringsudtalelse, som den højtærede Statsminister fremsatte ved Rigsdagens Aabning, findes følgende Passus: „De særlige Forhold, hvorunder Befolkningen paa Færøerne lever og virker, vil blive optaget til Undersøgelse. Man vil til-